

رابطه عملکرد تحصیلی و خودکارآمدی تحصیلی با احتمال خودکشی در دانشجویان

آرش شهبازیان خونیق^۱، سیاوش شیخ عزیزاده^۲، فاطمه علی پور^۳، علی اصغر محمدیان قریبه^۴

۱. کارشناسی ارشد روانشناسی تربیتی، *دانشگاه شهید مدنی آذربایجان، تبریز، ایران

۲. استادیار روانشناسی تربیتی، دانشگاه شهید مدنی آذربایجان، تبریز، ایران (*نویسنده مسئول)

۳. دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی تربیتی، دانشگاه تبریز، تبریز، ایران

۴. دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی تربیتی، دانشگاه تبریز، تبریز، ایران

چکیده

پژوهش حاضر با هدف بررسی نقش عملکرد تحصیلی و خودکارآمدی تحصیلی در احتمال خودکشی دانشجویان انجام شد. روش پژوهش حاضر توصیفی و از نوع همبستگی بود. جامعه آماری شامل کلیه دانشجویان دختر و پسر دانشگاه تبریز در سال تحصیلی ۹۸-۱۳۹۷ بودند که تعداد ۳۹۱ نفر از آن ها با روش نمونه گیری خوشه ای چند مرحله ای انتخاب شدند. برای جمع آوری داده ها از مقیاس های احتمال خودکشی کال و گیل (۲۰۰۲)، خودکارآمدی تحصیلی پاتریک و همکاران (۱۹۹۷) و معدل نیم سال اول دانشجویان استفاده گردید. داده ها با استفاده از نرم افزار SPSS-۲۲ و آزمون های آماری همبستگی پیرسون و تحلیل رگرسیون چندگانه (گام به گام) مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند. نتایج ضریب همبستگی پیرسون نشان داد که عملکرد تحصیلی و خودکارآمدی تحصیلی با احتمال خودکشی دانشجویان رابطه منفی معنادار داشت ($P < 0/01$). همچنین نتایج رگرسیون چندگانه نشان داد که تا حدودی احتمال خودکشی دانشجویان را می توان بر اساس عملکرد تحصیلی و خودکارآمدی تحصیلی آن ها پیش بینی کرد. در هرگونه برنامه ریزی برای پژوهش و کاهش احتمال خودکشی دانشجویان، لازم است به عملکرد تحصیلی و خودکارآمدی تحصیلی دانشجویان توجه ویژه شود. **واژگان**

کلیدی: عملکرد تحصیلی، خودکارآمدی تحصیلی، احتمال خودکشی، دانشجو